

ಕರ್ತೃ: ವಾಗೀತ ಹಂಡೆ

ಗೆಳ್ತಿ...

ವಂಚನೆ ದೋಷ	ಕಾಯಿಲುಪ್ರದಿಲ್ಲ	ತುಸು
ಸಮಯಸಾಧಕತನೆ	ನೋಡು	ಹೆಚ್ಚೇ
ಮುಂತಾಪು	ಯಾವುದಕ್ಕೂ	ಎನಿಸುತ್ತದೆ.
ಈ ಲೋಕದ	ಸುರಿದಾಗೆಲ್ಲ	
ಮೂಲ ಧಾರುಗಳು	ಬಣ್ಣ ಕರಗಿ	ಕೊಡೆ ಮಂಬಿದಾಗೆಲ್ಲ
	ಅಸಲು	ಕಡಲು
ಅದರೇ ರೂಪಕ್ಕೆ	ಪದಗಳು	ಮೊರೆಯುತ್ತದೆ
ಬೇಸರಿಸಿ	ಕಂಗೊಳಿಸಿ	ಕೆನ್ನೆ ಮೇಲಿಟ್ಟು
ಪಾಲರಿಗೆ	ಕಿಂಡಿತ್ತೂ	ನವ್ಯಕಲೆ.
ಹೊಗಿ	ಸಂಹೋಡವಿರದೆ	ಸಮಯ ನೋಡಿ
ತೀರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದ	ಸಿಂಹಾಸನವೇರುತ್ತವೆ	ಸಿಂಗರಿಸಿಕೊಂಡ
ಮೇಲೆ ಅವೆ		ಬಂದ
ನಂಬಿಕೆ ವಿಶ್ವಾಸ	ಒಳಗೊಂಡು	ಮತ್ತೊಂದು
ಬಢ್ಣತೆಗೆಳಿಂಬ	ನೆಂದ ಹೃದಯು	ಮೂಲಪದೆ
ಸೌಮ್ಯ	ಹೊಂದಿರುವ	ಹೆಗಲಾಗುತ್ತದೆ
ಪದಗಳಾಗಿ	ನನ್ನಂತಹ	
ಬದಲಾಗಿ	ಬಡವೇಯಸಿಯರ	ತೆಳಿದೂ
ಹೋಗುತ್ತವೆ	ಕೂಡೆ	ಒರಗುತ್ತೇವೆ.
ಕಾಲದ ಮಳ್ಳಿ	ವಿಧಿಗೆ ಸಲುಗೆ	● ನಂದಿನಿ ಹೆದ್ದುಗೆ